

Kanazawa IT-Sakura Science Program

เนื่องจากการได้เข้าร่วมโครงการนี้ทำให้ ข้าพเจ้าได้เดินทางไปประเทศญี่ปุ่นเป็นครั้งแรกเพื่อเดินทางไปเมือง Kanazawa เดินทางด้วยสายการบิน Japan Airlines ถึงสนามบิน และต่อเครื่องบินในประเทศ ลงที่สนามบิน Komatsu เมื่อลงจากเครื่องได้เจอกับเพื่อนๆชาวเวียดนามและเพื่อนๆชาวญี่ปุ่นและอาจารย์มาคอยต้อนรับ หลังจากนั้นพวกเราเดินทางด้วยรถบัสเพื่อไปยังที่พัก และสถาบันเทคโนโลยีคานะซาวะ (Kanazawa Institute of technology: KIT) ระหว่างการเดินทางบนรถบัส เพื่อนๆชาวญี่ปุ่นที่เข้าร่วมโครงการนี้พยายามแนะนำตัวและทำความรู้จักกับพวกเราให้มากขึ้น ทุกคนดูเป็นมิตรและใจดีกับพวกเรามาก เมื่อถึงที่พักเพื่อนๆชาวญี่ปุ่นได้ช่วยเราของและสัปดาห์เช้าที่พักระหว่างที่พักซึ่งสร้างความประทับใจแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณเพื่อนๆที่ให้ความช่วยเหลือ ที่พักเป็นที่พักรูปแบบเรียบง่ายห้องพักจะเป็นห้องพักในรูปแบบญี่ปุ่นสมัยก่อนมีฟuton(ที่นอนแบบญี่ปุ่น) และห้องอาบน้ำแยกชายหญิงที่มีอ่างอาบน้ำให้แช่ หลังจากเก็บของเข้าที่พักเรียบร้อยแล้วพวกเราก็ตัดสินใจเดินทางไปยัง KIT วันแรกเป็นการเลี้ยงต้อนรับของสถาบันมีรุ่นพี่มาต้อนรับและทานอาหารด้วยกัน ข้าพเจ้าชอบรสชาติของมัทสึซึมัตสึทอดและไก่ทอดมันอร่อยมาก

นอกจากนี้ก็ให้ทุกคนแนะนำตัวอีกด้วยด้วยเป็นภาษาญี่ปุ่นแก่เพื่อนๆและอาจารย์ เพื่อนชาวเวียดนามสามารถพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่วมาก ซึ่งเป็นที่น่าประทับใจ

วันที่สองพวกเราได้ใส่ชุดพิธีการเพื่อเข้าพบอธิการบดีเพื่อนำตัวและแสดงความเคารพและ
คณะอาจารย์จัดโครงการนำเยี่ยมชมสถาบัน ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นกับห้องสมุด และห้องอ่าน
หนังสือที่มีไว้ให้นักศึกษาเปิด 24 ชั่วโมงตลอดปี

ตอนช่วงบ่ายก็มีกิจกรรมกลุ่ม Marshmallow Challenge เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ วิธีการคือ มีทีม
จำนวน 5-6 คน ถ้าทีมไหนต่อเส้นสปาเก็ตตี้ 20 เส้นได้สูงที่สุด และเอาก้อนมาร์ชเมลโลว์วางไว้
บนนั้นได้จะถือว่าเป็นผู้ชนะ อาจารย์ได้เปิดวิดีโอของ Ted Talk ให้ดูก่อนเริ่มกิจกรรม กิจกรรม
นี้พบว่ากลุ่มที่ทำความสูงได้มากที่สุด และรูปแบบแปลกตาด้วย ก็คือ เด็กอนุบาล ส่วนกลุ่มที่ทำ
ความสูงได้ไม่ดีนักคือ นักศึกษาบริหารธุรกิจ เพราะนักศึกษบริหารธุรกิจถูกสอนมาให้ทำแผน
ที่ดีที่สุดจากนั้นค่อยลงมือทำซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้น นักศึกษาใช้เวลาส่วนมากในการวางแผนเพื่อทำ
โครงสร้าง และเมื่อจะวางมาร์ชเมลโลว์บนยอดสุดก็ตอนที่ใกล้จะหมดเวลา (เมื่อถึงเวลาวิกฤต)
ส่วนเด็กอนุบาลนั้นพวกเขาลงมือทำเลย โดยปักมาร์ชเมลโลว์ไว้บนสุดเสมอ เมื่อได้ลองทำ
หลายๆแบบ เขาจะเรียนรู้ไปเรื่อยๆว่า แบบไหนมีข้อดีข้อเสีย แล้วจึงปรับปรุงเป็นแบบใหม่
ทำซ้ำแบบนี้ไปเรื่อยๆ จากกิจกรรมนี้ทำให้ได้เห็นความพยายามของเพื่อนในกลุ่มนั้นคือการพยายาม
สื่อสารระหว่างกันของเพื่อนชาวเวียดนามและเพื่อนชาวญี่ปุ่น และเราได้ใช้เวลาในการวางแผน
และการสื่อสารมากเกินไปทำให้เราไม่สามารถสร้างให้มันสูงได้เลยแต่จากการทำกิจกรรมร่วมกัน
ทำให้เราสนิทกันมากขึ้น

วันที่สามและวันที่สี่พวกเรายังคงได้ทำกิจกรรมและเรียนรู้เกี่ยวกับ KIT กิจกรรมที่เราได้ทำเป็นการให้วาดรูปและเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับโมโมทาโร่การทำงานต้องช่วยเหลือกันอย่างมากเพราะการทำกิจกรรมกลุ่มนั้นให้เวลาน้อยมาก การเล่าโมโมทาโร่เป็นในรูปแบบแต่ละสไตล์ของกลุ่มมีทั้งการวาดละครบนโพสแล้วย้ายไปมาในแต่ละสถานที่เพื่อเล่าเรื่อง หรือวาดในรูปแบบสามมิติ

นอกจากนี้เรายังได้จินตนาการและลองคิดนวัตกรรมใหม่ๆที่จะช่วย KIT ด้วยกลุ่มคิดเกี่ยวกับการขนส่งยานพาหนะที่ช่วยในการขนส่งนักศึกษาและอาจารย์

นอกจากนี้ยังมีการเยี่ยมชมการศึกษาในด้านต่างๆของ KIT ในวิทยาเขตอื่นๆอีกด้วยเช่น การศึกษาด้านแผ่นดินไหว การศึกษาเรื่องความชื้น การศึกษาเรื่องไฟฟ้า เรื่องเสียง พวกเราได้เข้าไปเยี่ยมชมห้องที่เงียบที่สุด และห้องสำหรับการหาความยาวคลื่นที่มองไม่เห็น

พวกเราจะมิได้อธิบายสรุปกิจกรรมที่ทำในแต่ละวัน พร้อมทั้งอุปกรณ์ เช่น สีไม้ สมุด กาว และสก็อตเทป สำหรับการเขียนไดอารี่

ช่วงวันที่ 7-10 ตุลาคม มีการย้ายที่พักไปยัง Shiramine เมื่อย้ายที่พักไปเราได้ไปไหว้ศาลเจ้าที่นี่ เป็นศาลเจ้าที่คู่เป็นธรรมชาติและร่มรื่นมากในการไหว้ศาลเจ้าจะต้องโยนเหรียญ ตบมือและโค้งคำนับ นอกจากนี้ยังมีเครื่องรางขายเป็นของฝากอีกด้วย หลังจากการไปศาลเจ้า เราก็ได้ไปทัศนศึกษาในการทำโทจิโมจิ(การทำโมจิจากผลโทจิปกติมีรสขมไม่สามารถนำมาทำขนมได้) ศึกษาเกี่ยวกับการทอผ้า ตัวไหม และด้านวัฒนธรรมและประเพณีพื้นบ้าน จากนั้นได้ ทำกิจกรรมการคิดร่วมกันในเรื่องนวัตกรรมในการช่วยเหลือชาวบ้านในพื้นที่ นอกจากนี้ยังมีการสอนเกี่ยวกับเรื่อง IOT(Internet on Thing) พวกเราได้ลองเขียนโปรแกรมกลับคอมพิวเตอร์ที่มีชื่อว่า อิจิโกะ จัฟฟ์ และได้ส่งข้อมูลที่เขียนเข้ามือถือเพื่อแสดงผลอีกด้วย จากการศึกษานี้ พวกเราได้ทำกิจกรรมประดิษฐ์โปโตไทป์และการลองเขียนโปรแกรมเพื่อแสดงบางฟังก์ชันเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์เพื่อช่วยชาวบ้าน ซึ่งกลุ่มเราทำเกี่ยวกับแมงมุมช่วยเก็บผลโทจิซึ่งได้รับคำชมเนื่องจากชาวบ้านมีอายุมากทำให้สามารถช่วยเหลือเขาได้ หลังจากการนำเสนอจบพวกเราก็ได้รับมอบเกียรติบัตรของโครงการนี้ นอกจากนี้เรายังได้ชมการแข่งขันชู้โมะของจริงเป็นที่น่าสนใจเป็นอย่างมากเนื่องจากเป็นกีฬาพื้นบ้านและหาผู้แข่งขันเมื่อชนะจะได้รับเงินรางวัล นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงบาร์บีคิวย่างเพื่อลาและการพูดคุยกัน รวมถึงการเล่นดอกไม้ไฟตอนกลางคืนอีกด้วย

ในวันที่ 11 ตุลาคมพวกเราได้เดินทางกลับจาก Shiramine พวกเราได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการลงลายด้วยทองบนกล่องข้าวแบบญี่ปุ่น และการได้ไปเยี่ยมชมปราสาท และทานซูชิสายพานในตอนเย็น

วันสุดท้ายพวกเราได้เที่ยว อาซากุซะ อุเอโนะ และ อาคิฮาบาระ พวกเราได้มีโอกาสในการเข้าชมพิพิธภัณฑ์ ไร่วัสดุเจ้า ทานราเม็งและเดินช้อปปิ้งก่อนเดินทางกลับไทย อาจารย์ชาวญี่ปุ่นได้มาส่งเราถึงสนามบิน Haneda โอกาสที่ได้รับในการไปญี่ปุ่นในครั้งนี้สร้างประสบการณ์ใหม่ๆ และแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นให้ข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนชาวญี่ปุ่นและเรียนรู้วัฒนธรรมต่างอีกด้วย

